

metek megszállták Magyarországot, átvitték Bergen-Belsenbe, az ottani Bevozugtenlagerbe.³²

Az ország megszállása után a kormányzati fellépés végképp megszűnt, s a zsidókérdés magyarországi „megoldásával” együtt a német befolyási övezetben lévő magyar zsidók hazatelepítése is végleg lekerült a napirendről. 1944. március 22-én megalakult a Sztójay-féle quisling-kormány, s a németek ettől kezdve akadálytalanul hozhatták meg a Birodalom területén és a Cseh–Morva Protektorátusban élő zsidókkal szemben ugyanazokat az intézkedéseket, amelyeket saját zsidó állampolgáraikkal szemben érvényesítettek. Edmund Veessenmayer SS-Brigadeführer, az új magyarországi német rendkívüli és meghatalmazott követ 1944. június 17-én³³ jelentette a külügyminisztériumnak, hogy az új magyar kormány közölte érdektelenségét a külföldön élő magyar zsidók ügyében. Von Thadden továbbította a hírt Eichmann-nak, majd két nappal később a külügyminisztérium protektorátusbeli megbízottját is értesítette.³⁴

Nyugat-Európa német megszállás alatt

Nyugat-Európából, a megszállt Franciaországból, Belgiumból és Hollandiából 1942 nyarán kezdték deportálni a zsidókat. A németek arra törekedtek, hogy a helyi és a rendezetlen állampolgárságú zsidókon kívül az idegen állampolgárságú zsidókat is deportálják. Sok olyan zsidó is élt ezekben az országokban, akik a semleges országok vagy a Németországgal szövetséges országok állampolgárai voltak, s az ő tervbe vett deportálásuk egész sor politikai kérdést vetett fel. A deportálásokat Eichmann irányította. Eichmann 1942. július 9-én a német külügyminisztériumhoz fordult, és állásfoglalást kért abban a kérdésben, vajon a Nyugat-Európára vonatkozó tervezett deportálási program kiterjeszhető-e az ott élő külföldi állampolgárokra.³⁵ Ilyen igény már június 22-én is érkezett, s válaszul július 26-án Luther közölte Eichmann-nal, hogy a külügyminisztériumnak nincs elvi kifogása az ellen, ha az elfoglalt Franciaország, Belgium és Hollandia területéről külföldi zsidókat visznek „munkára az auschwitz táborkba”. Pszichológiai megfontolások amelletl szólnak, tette hozzá, hogy először a „hontalan” zsidókat internálják. Továbbá azt tanácsolta Eichmann-nak, hogy a magyar és román állampolgárságú zsidók deportálása esetén „ügyeljen javaik biztonságára”³⁶.

A magyar kormány éppen úgy törődött az ezekben az országokban élő zsidók érdekeivel, mint a Harmadik Birodalom vagy a Cseh–Morva Protektorátus területén élőkével. A berlini magyar követség 1942. szeptember 17-én közölte a német külügyminisztériummal, hogy a magyar kormánynak szándékában áll lépéseket tenni az internált magyar zsidók